

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Z. G.

przeciwko A. J.

o zwolnienie od egzekucji,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 marca 2008 r.,

zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 6 listopada 2007 r.,

sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanej od wyroku tego Sądu z dnia 4 lipca 2007 r., stwierdzając, że wniesiona skarga nie czyni zadość wymaganiom określonym w art. 398⁴ § 1 k.p.c., nie zawiera bowiem wyводу prawnego uzasadniającego wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.).

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwana podniosła, że wniesiona skarga zawiera zarówno wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, jak i jego uzasadnienie, wniosek ten został bowiem poparty argumentacją przytoczoną w uzasadnieniu skargi. W konkluzji żaląca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Argumenty przytoczone w zażaleniu – wbrew odmiennym zapatrywaniom żalącej – nie uzasadniają wniosku o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna – obok oznaczenia zaskarżonego orzeczenia ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany – powinna zawierać wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie.

Jak wyjaśniał już Sąd Najwyższy, wymaganie przewidziane w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. łączy się ściśle z instytucją tzw. przedsądu, w ramach której Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania tylko wtedy, gdy zachodzą okoliczności wymienione w art. 398⁹ § 1 pkt 1 – 4 k.p.c. Z tej przyczyny uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinno nawiązywać do okoliczności opisanych w powołanych przepisach (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, niepubl., z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75, czy z dnia 21 lipca 2005 r., V CSK 15/05, niepubl.). Jest ono odrębnym wymaganiem od przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. obowiązku uzasadnienia przytoczonych podstaw kasacyjnych i służy innym celom.

Błędnie przyjmuje zatem żaląca, że uzasadnienie podstaw kasacyjnych może być uznane za równoznaczne ze spełnieniem obowiązku wynikającego z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Wniesiona skarga kasacyjna, błędnie *notabene* nazwana kasacją, zawiera wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, nie zawiera jednak uzasadnienia tego wniosku. Nie może być uznana za takie uzasadnienie zawarta w końcowej części skargi konstatacja, że „z wszystkich dotychczas podniesionych względów uprawniona A. S. zasługuje na uwzględnienie i kasacja jest uzasadniona”. Przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanką uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest bowiem jedynie oczywista zasadność skargi, która wymaga wykazania przy uwzględnieniu, że oczywista zasadność skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy. Takiego wyводу wniesiona skarga nie zawiera.

Brak w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, a także brak odpowiadającego ustawowym wymaganiom uzasadnienia tego wniosku są – jak wynika z art. 398⁶ § 2 k.p.c. – brakami nieusuwalnymi, powodującymi odrzucenie skargi kasacyjnej przez sąd drugiej instancji.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw.